

ת"פ (באר שבע) 39674-09-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (באר-שבע) 39674-09-22 - מדינת ישראל נ' פלוני - שלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 39674-09-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני -

בית משפט השלום בבאר-שבע

[14.01.2025]

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחיון

ע"י ב"כ עו"ד מאיר סוויסה

גזר דין

"השירות במשטרת ישראל הוא כלי מכלים לשמירה על החוק וחיים בין איש לרעהו. בפי חז"ל הקדמונים נאמר: "הוי מתפלל לשלומה של מלכות, שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו" (מסכת אבות פרק ג משנה ב). נשיכת אישה את בן זוגה היא זעקת חוסר האונים, אמנם הגדרתה על פי דין - תקיפה. מנגד תכליתה של תקיפה זו, להציל פרטיותה וכל עולמה המצויים בנייד הסלולארי-שם סודותיה כולם. האדנות הבעלות והתעוזה ליטול את הזיכרון - הנפש-במחיקת המצוי ללא רשותה, תיעוד בל חזור - הן מחיקת ישותה"

רקע

1. הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בכתב האישום המתוקן, בעבירות של:

תקיפה סתם - בן זוג - עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

הפרעה לשוטר במילוי תפקידו- עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. כעולה מכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום, היו הנאשמת ומר אלעד גלינה (להלן: "המתלונן") גרושים זה מזו. בתאריך 03.07.22 בסמוך לשעה 20:35, בביתו של המתלונן ברחוב דרך השלום 105 בבאר שבע, לקח המתלונן מידה של הנאשמת את המכשיר הסלולרי שהחזיקה אשר נמצא בבעלותו, הנאשמת הביעה אה מורה רוחה על כך, ותקפה את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו בכך שנשכה אותו בידו.

3. לאחר מכן, הגיעו למקום שוטרים וביניהם השוטרת ליאל דהן (להלן: "השוטרת"), אשר ניסתה להרגיע את הנאשמת שהייתה נסערת והשתוללה במקום.

4. מיד ובסמוך, כאשר הגיעו לתחנת המשטרה, הנאשמת המשיכה להשתולל, שפכה מים על השוטרת ליאל, וקיללה אותה. הכל כאמור בעובדות כתב האישום המתוקן.
תמצית טענות המאשימה :
- a. יש להשית על הנאשמת מע"ת והתחייבות. ענישה שהינה מקלה, אל מול המיוחס לנאשמת, בכתב האישום המתוקן בו הודתה והורשעה, המאשימה הפנתה לת.פ. 33499-12-19, ות.פ. 1293/08.
- b. אי הרשעה והתחייבות בלבד לבקשת ההגנה, אינה עומדת בהלימה אל מול חומרת שתי העבירות, והפגיעה בערכים המוגנים, בהם פגיעה הנאשמת.
- c. בהתאם לכללים שנקבעו בפרשת כתאב, המדובר בעבירות אשר פוגעות בערכים המוגנים חשובים ומהותיים לשמירה על חברה מתוקנת, ולא הוצגה אף פגיעה קונקרטית בנאשמת ככל שתורשע בדין:
- d. בע"פ 33731-09-20, המערער, בן 63, ללא עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות אלימות כלפי המטפלת של אמו, נגזרו עליו עונש 4.5 חודשים וענישה נלווית, בימ"ש הותיר את ההרשעה על כנה;
- e. ברע"פ 114/19 נדונה שאלת גיוסה של נאשמת לצה"ל - בימ"ש קבע כי הרשעה היא שיקול אחד מני רבים שצה"ל שוקל, והותיר את ההרשעה על כנה;
- f. בע"פ 5018/18 נאשם החל בלימודי רפואה, שירות המבחן המליץ על ביטול ההרשעה, ביהמ"ש קבע "על מנת לבטל הרשעה נדרש המבקש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו ולבססה באמצעות ראיות".
- g. בענייננו, הנאשמת, לא הופנתה לשירות המבחן מסיבות השמורות עם ההגנה, ולפיכך, לא המליץ שירות המבחן על ביטול ההרשעה. בע"פ 3301/06 ובע"פ 2711/04 הובהר כי באשר לנאשמים בגירים, במאזן השיקולים, גובר בד"כ השיקול הציבורי ורק בנסיבות חריגות ויוצאות דופן ביותר, הסטייה ממיצוי הדין בדרך הרשעה תהיה מוצדקת.
- h. בהיעדר תימוכין, לפגיעה קשה מההרשעה, יש להותיר את ההרשעה על כנה, ולפיכך עתרה המאשימה לעונש של:
1. מאסר על תנאי, 2. התחייבות. - שניהם לשיקול דעת בימ"ש.
- i. המאשימה הגבילה עצמה למסגרת דיונית עונשית של מאסר על תנאי והתחייבות .

תמצית טענות ההגנה :

5. הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום, חסכה זמן שיפוטי, ונבדקה על ידי פסיכיאטר המחוז כאשר חוות הדעת הוצגה בפני בימ"ש. כעולה מחו"ד מדובר בנאשמת, שעברה אירועים טראומטיים מטופלת פסיכיאטרית מגיל 30 ומאובחנת בפוסט-טראומה מורכבת, על רקע זה אירעו האירועים נשוא כתב האישום.
6. לאור האמור, אין לשפוט אותה לחומרה. האלימות, הפגנתה כלפי הגרוש, אבי ילדיה, ואשר לטענתה הוא אשר היה אמור לעמוד לדין ולא היא.
7. בהתייחס לרע"פ 114/19 אותו ציינה המאשימה, עניינו, בנאשמת שסחרה סמים מסוכנים במשך חודשיים. יש בתיק שם ריבוי עבירות וככל הנראה גם עבר פלילי. לפיכך, אין הנדון דומה לראיה.
8. מערכת היחסים בין הנאשמת למתלון היום מצוינת, הנאשמת מגדלת לבדה את שלושת ילדיהם המשותפים.
9. נוסף לאמור, אין להקל ראש בעבירות אותן עברה הנאשמת. עבירת התקיפה, הייתה במדרג הנמוך, לא נגרם נזק למתלון והוא לא נזקק לטיפול רפואי.
10. ההגנה עתרה לביטול הרשעה בטענה כי ניתן שלא להרשיע, אף ללא תסקיר שירות המבחן, ואף ללא הוכחת פגיעה קונקרטית, כפי שנקבע, בת"פ 64874-10-21. שם הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירת תקיפת סתם, והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, בית המשפט קמא ביטל הרשעתו.
11. בת.פ. 4367-01-19, מדינת ישראל נ' אביטן, הנאשם הודה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בית המשפט קמא ביטל ההרשעה; ברע"פ 1721/12 בימ"ש העליון - ביטל את החלטת בימ"ש המחוזי, וקיבל את קביעתו של בית המשפט השלום לאי ההרשעה.
12. ההגנה עתרה לאי הרשעה והתחייבות, ללא מאסר על תנאי.
13. הנאשמת בדבריה הביעה צערה, וציינה כי היא מגדלת את, שלושת ילדיה הקטינים, לבדה. דיון בשאלת אי ההרשעה או ביטולה :
14. שאלת אי ההרשעה היא שאלה נפרדת ועצמאית מקורה החקיקתי שונה ואין היא בכלל " הבניית שיקול הדעת בענישה" מושא סעיף 40 רבתי לחוק העונשין תשל"ז-1977. ברע"פ 3195/19 יניב אגוזי נ' מ"י (4.7.2019) נקבע : "למעלה מן הצורך, אעיר כי אי הרשעה אינה עונש, ויפים לעניין זה הדברים הבאים: "אי-הרשעה אינה עונש. האפשרות להימנע מהרשעה אינה מנויה בפרק ו' לחוק העונשין, שכותרתו "דרכי ענישה" אלא בחוק סדר הדין הפלילי. השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט בהחלטה שלא להרשיע את הנאשם הוא יחס בלתי מידתי בין התועלת שבהרשעת הנאשם לבין הנזק שעתידי להיגרם לו כתוצאה מכך. שיקול זה אינו חלק ממערך השיקולים המנחה את השופט בקביעת מתחם העונש ההולם."

- a. הכלל הוא כי רק בנסיבות יוצאות דופן שבהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרת העבירה, יסתיים ההליך ללא הרשעה. נקבע בפסיקה, כי שימוש בחריג של אי הרשעה ללא צידוק ממשי לכך, מפר את הכלל ופוגע בעקרון השוויון בפני החוק ראו ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש:
- "שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק בהעמדת נאשם במבחן בלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן".
- b. אי הרשעה תוצדק רק במקום בו שיקולי השיקום של נאשם שבפני בית המשפט גוברים על האינטרס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של ההרשעה. על בית המשפט לבחון, האם לנאשם ייגרם נזק קונקרטי מוחשי כתוצאה מהרשעתו, ולא די בבחינת אפשרויות תאורטיות לגבי נזק עתידי (ע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל).
15. בפסק הדין המרכזי והמנחה בשאלת ההרשעה, ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י, פ"ד נב(3) 337, בעמ' 341-342, נפסק:
- " הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".
- בע"פ 9150/08 מ"י נ' איתמר ביטון (23.7.2009) עמד בית המשפט על האדנים בשיקול הדעת השלם:
- " הימנעות מהרשעה שמורה למקרים מיוחדים בלבד, בהם שוכנע בית-המשפט כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטייה של הרשעה, אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית המעטה שזו תניב. תועלת ציבורית זו אין כוונתה, אך מובן הוא, לנטייה אחר דעת הקהל או המיית לבו. היא נוגעת לתכליות של הרתעת היחיד והרבים, להעברתו של מסר המוקיע את דבר העבירה ואת מבצעו, ולהקפדה על מדיניות ענישה אחידה המקדמת את יסודות השוויון והוודאות".
16. הימנעות מהרשעה במקרה דנן, אינה מאפשרת העברת המסר המוקיע והמגנה את ביצוע העבירות, ואינה מביאה לידי ביטוי התכלית אשר בבסיסן, וגם לא את מידת הפגיעה בערכים המוגנים הבסיסים בהם פגעה הנאשמת. הנאשמת א. נשכה את בן זוגה לשעבר. ב. הנאשמת קללה ושפכה מים על השוטרת .
17. בת"פ 50076-06-14 מדינת ישראל נגד איברהים אבו עסא, נאשם בן 20 נעדר עבר פלילי הורשע בהחזקת סכין ואיומים, בית המשפט דחה הבקשה לביטול הרשעה למרות המלצת שירות המבחן , ועל אף הטענה בדבר פגיעה ברישיון ברכב ציבורי .
18. בת"פ 14547-12-13 - מדינת ישראל נגד עמית שרון , הורשע הנאשם בעבירת אלימות במשפחה, לא ביטל בית המשפט ההרשעה, הגם שקמה טענה לעניין נזק קונקרטי של חשש לביטול רישיון הטיס בחברת ישראיר.
19. ברע"פ 6403/18 הרוש נ' מ"י (28.11.2018) קובע בית המשפט כי יש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי השיקום ולבססה באמצעות ראיות.
- מן הכלל אל הפרט :
20. במקרה דנן בהיות הנאשמת המבקשת להיות קוסמטיקאית ויתכן שתפתח עסק בתחום, אין מדובר באובדן היכולת להתפרנס עקב הרשעה, ואין מדובר בשנים רבות של השקעה היורדת לטמיון.
21. הקורלציה בין חומרת העבירה למידת הוכחת הנזק הקונקרטי אינה מקיימת הצדק לביטול הרשעה , הפרופורציה קיימת ובמקרה דנן, העבירה חמורה ואין כל ראייה לנזק קונקרטי ממשי ואף לא הסתברות לכזה.
22. לא הוכח נזק קונקרטי שייגרם למשיבה כתוצאה מהרשעתה בתחום עיסוקה העתידי .
23. שורת הדין מחייבת כי בהעדר נסיבות מיוחדות, יסתיים תיק פלילי כלפי מי שנמצא אשם בהרשעה.
24. הקלה בעונשה של המשיבה, נבחנת בהתאם לטענות בהקשר זה, אך אין בהן כדי להשליך על שאלת ההרשעה שהיא כאמור עצמאית ונפרדת.
25. חומרת המעשים, מהות הערכים המוגנים הנפגעים מהם, ומידת הפגיעה בערכים מוגנים אלו, אף הם חלק משיקול הדעת גם ולו היה קיים נזק קונקרטי, והם הבסיס לדיון המשפטי ולתהליך במסגרתו ההכרעה בהרשעה.
26. במשקלות נשיכת בן זוג לשעבר, וקללות ושפיכת מים על שוטרת אל מול ספק נזק קונקרטי כלשהו הכף נוטה לאינטרס הציבורי והפגיעה בערכים המוגנים בשני התחומים.
27. אלימות הנאשמת כלפי בן זוגה, מצדיקה הרשעה בנסיבותיה מדובר בנשיכה. להרשעה היבט חשוב ומרכזי והיא עומדת במרכז יישום התכלית אשר בבסיס העבירות הפליליות בכלל, ועבירות אלימות בתוך המשפחה בפרט.
28. לאור האמור, ההרשעה בשתי העבירות תיוותר על כנה .

מתחם הענישה :

29. העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים:

a. בעבירת התקיפה סתם בן זוג, פגיעה הנאשמת, בערכים המוגנים שהינם ערכים של שלמות הגוף והנפש, כאשר לעבירות אלימות בתוך המשפחה, או בתוך התא הזוגי חומרה יתרה. מדובר בעבירה המסבה נזקים קונקרטיים ופוטנציאליים, הן מבחינה פיזית והן בתחום הרגשי והנפשי.

b. בכל הנוגע לעבירה של הפרעה לשוטר, הרי שבעצם ביצועה פגיעה הנאשמת בערכים שעניינם הגנה על סדרי משטר וחברה תקינים, על עקרון שלטון החוק ועל תפקודם התקין של העוסקים במלאכת אכיפת החוק, לבל תופרע מלאכתם ולבל ייפגע תפקודם.

c. כתב האישום מתאר נאשמת אשר הורשעה בשתי עבירות, שקיימת ביניהן זיקה, הן בזהות התוקף והן בנסיבות ביצוען, באותו היום ובסמיכות זמנים, ולמעשה מדובר במספר עבירות המהוות על פי הנסיבות שלהן אירוע אחד, משכך ניתן לראות בעבירות נשוא כתב האישום זה כאירוע אחד בגינו ייקבע מתחם ענישה אחד, אך גם אם נפריד עבירות התקיפה מההפרעה לשוטר, ויוצגו המתחמים השונים, ראייתן של כלל העבירות באירוע אחד זה, הוא שיכתיב את מתחם הענישה בכל הנוגע לאירוע זה והדומים לו. אשר על כן, בהתאם להוראת תיקון 113 ל-חוק העונשין, "למבחן הקשר ההדוק" שנקבע ב-ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) (להלן: הלכת ג'אבר) והפסיקה המאזכרת את הלכת ג'אבר - אני קובע כי מדובר באירוע אחד.

d. כל אדם, באשר הוא, זכאי להגנה על שלמות גופו. עבירת התקיפה פוגעת בשלמות גוף האדם, בתחושת הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים. בהקשר זה, ראו האמור בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (11.10.2007):

- "בית המשפט העליון עמד לא אחת על החובה להירתם למלחמה בעבירות האלימות בתוך המשפחה, וזאת בין היתר באמצעות השתתפות עוברים חמורים ומרתיעים בדמות מאסרים בפועל מאחורי סורג ובריח. לא בכדי העונש המרבי שנקבע לצידה של עבירת התקיפה מוכפל שעה שזו מבוצעת כלפי בני זוג. ברם, כידוע, מלאכת הענישה היא בסופו של יום אינדיבידואלית והיא כמו תפירת חליפה התואמת את מידות הנאשם הפרטני שבפני בית המשפט כאשר האיזונים נשמרים בכל הנוגע לאינטרס הציבורי. "
- e. בת"פ 12918-10-21 מדינת ישראל נ' קולטון (22.1.24, פורסם בנבו) המותב הנוכחי גזר על נאשם שהורשע בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הפרעה לעובד ציבור והתנהגות פרועה במקום ציבורי 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וקבע מתחם שנע בין מאסר לתקופה קצרה שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.
- f. ברע"פ 7787/13 ראמי נ' מדינת ישראל (2.2.14)- נאשם 1 הודה והורשע בעבירה של פירוק חלקים מרכב ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.
- g. בת"פ 5698-05-20 (שלום ב"ש) מדינת ישראל נ' אלחזוב (21/02/2022, לא פורסם) - נגזר על נאשם בעל עבר פלילי שהורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו 4 חודשי מאסר בפועל מתוך הפעלת מע"ת של חודש וחצי ונקבע מתחם שנע בין מאסר מותנה לבין 5 חודשי מאסר בפועל.
- נסיבות הקשורות בביצוע העבירה :
- h. הנאשמת נשכה את בן זוגה לשעבר ביד על רקע נטילתו הנייד הסלולארי מידה . הנייד הסלולארי הוא כל עולמה סודותיה ומאוויה קשריה והאמת סביבם. הנייד הסלולארי הוא פרטיותה נשיותה לבה ודרור נפשה .
- i. הנשיכה היא אקט שיש בו פגיעה משמעותית בגוף . בדרך כלל הוא מוצא אחרון במצב של כוחות לא שווים. נשיכה גורמת לכאב ולא אחת סימנים.
- j. שפיכת המים יש בה משום ההשפלה ובתוספת קללות על שוטרת ההשפלה ואובדן העשתונות מעידים על חוסר ויסות או שליטה עצמית גם כלפי החוק ואנשי מרות עובדי הציבור שוטרת בתפקידה.
- k. שילוב של שתי העבירות באירוע אחד פועל לרעת הנאשמת.
- l. גם התנהגותה משולחת הרסן של הנאשמת מבוצעת עד הגיעה לתחנת המשטרה וגם שם היא פועלת כנגד השוטרת . אין מורא. אין דין ואין דיין.
- מתחם הענישה :
- מ. לאור נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת אני קובע, כי מתחם העונש ההולם לעבירות יחד בנסיבות, הוא ממאסר קצר שניתן לבצעו בעבודות שירות ברף הנמוך ועד 8 חודשי מאסר בפועל ברף העליון , בצירוף ענישה נלווית של מאסר מותנה קנס התחייבות ופיצוי .
- ח. המאשימה הגבילה עצמה למסגרת דיונית עונשית של מאסר על תנאי והתחייבות .

- o. סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום, הסדר דינוי חלקי ובנסיבות המתוארות להלן במצטבר במסגרת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה :
- p. הנאשמת הודתה וקיבלה על עצמה הדין.
- q. הנאשמת נעדרת עבר פלילי .
- r. עיון בחוות דעת מקצועית מעלה קושי לאורך השנים ונסיבות נפשיות אלו שאמנם לא הבשילו כדי אי כשירות לעמוד לדין, יש להתחשב בהן במכלול השיקולים.
- s. הנסיבות בהיווצרות האלימות החלו בנטילת פרטיותה הנייד הסלולארי מידה של הנאשמת למרות שהוא בבעלות פורמאלית בל המתלונן בן הזוג.
- t. המאשימה הגבילה עצמה לטעון למאסר מותנה והתחייבות בלבד . ניתן משקל למסגרת מגבילה זו .
- u. ההגנה טענה לאי הרשעה ורכיב התחייבות בלבד.
- v. התנהגות הנאשמת מעידה על חובת השתת עונש מוחשי או לפחות צופה פני עתיד כמאסר על תנאי להרתעתה היא מלבד הרתעת הרבים והרבות בעבירות אלמ"ב , זילות כלפי שוטרת ביזוי והשפלה והתזת המים מקימים חובה להשתת עונש ממשי מוחשי אלא שבית המשפט העניק משקל להגבלתה העצמית של המאשימה בנסיבות המיוחדות של הנאשמת .
- w. מעבר לדחיית הבקשה לביטול ההרשעה , גם סטייה מהמתחם אינה יכולה להגיע כדי התחייבות בלבד. בית המשפט מחויב להרתיע ולמנוע הישנות אירועי חוסר שליטה עצמית כלפי אדם זה או אחר איש מרות או כל גורם שיעמוד בדרכה .
- x. לכאורה היה מקום להשית על הנאשמת מספר חודשי עבודות שירות או מאסר על תנאי ושל"צ לצד עונשים נלווים. אולם, הכפ נוסה לשיקומה של הנאשמת שמצויה במעלה ההר בטיפוסה הקשה בנסיבותיה, ואין להשיבה לתחתית ההר ולדרדר לתהומותיו של עמק עכור. פעמים שמתחת חבל הענישה באופן לא מידתי או לא ריאלי נפשי, עלולים להביא לתוצאה הפוכה בשיקום הנאשמת. אחריותו של בית המשפט כלפי החברה כולל גם שיקומם של המתאימים במסגרתה.
- y. יש פעמים, שיש להושיע ולא רק להרשיע. לגלות רחמים, ולשתף רחמים בדין. שיתוף בדין ולא ויתור על הדין. גזר דין לא מידתי והשלכותיו גם אם לא נצפו בראשונה, עלול להשיג תוצאתו ההפוכה, תוצאה עונשית החוטאת למטרת עקרון ההלימה. גם אם נידחות טענות לאי הרשעה עדיין תעמודנה אלו לאיזון ושיקול דעת בקביעת רכיבי הענישה עם הרשעה. בסופו של יום: הנאשם האדם המסוים הוא הנושא בעונש, אותו יש להכיר וכל רכיב ענישתי שחרג בהתאמתו, לופת חייו ועתידו כתמנון. חונק באין אוויר. קוצר בחורף קצירו. קם הגולם על יוצרו.
- z. בעומק הבנת הענישה ביחס לאישה קיימת תובנה וחובת בחינה, בדבר היותה של זו, דרך כלל עמוד שידרה שיגרה אינהרנטי ממשפחה וקטינים התלויים בה. עול המעמסה אותו היא נושאת על כתפיה - עול החיים, המכביד עליה כקורבן התמיד.
25. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, גוזר אני על הנאשמת את העונשים הבאים:
- א. 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא תעבור עבירת אלימות מסוג פשע במשך שלוש שנים מהיום.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, שלא תעבור עבירה בה הורשעה או כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים וכן כל עבירה כנגד שוטר או עובד ציבור מכל סוג שהוא במשך שלוש שנים מהיום.
- ג. הנאשמת תצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה מהעבירות בהן הורשעה או כל עבירת אלימות או עבירה כלפי שוטר או עובד ציבור מכל סוג שהוא. ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים מהיום ובסך של 5,000 ₪ ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול. זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 יום ניתן היום, י"ד טבת תשפ"ה, 14 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.